

Животъ, въвъ който факторъ е
не трудъ съ остень и биволъ,
а съсь моторни трактори —
надлъжъ изъ тучна нива,
кждето нѣма синури,
белязани съсь вади
и кръвъ отъ злитѣ свади
на буйнитѣ ви синове.

Полюшналия се нивитѣ
и всѣки класъ се свежда
предъ стѣпките на живитѣ
и тѣхната надежда :

Трудътъ ще бжде сладостень,
не ще тежи просторътъ,
и вечеръ не ще падаме
отъ халосна умора . . .

О, тѣзъ гористи хълмове
и тия ширнати полета —
простора сж изпълнили,
простора и сърдцето ми,
съсь унесъ пѣстроцвѣтенъ.